

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > [Ierland](#)

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

Er bestaat geen nauwkeurige definitie van tenuitvoerlegging in Ierland. In de praktijk komt het neer op het uitvoering geven aan een gerechtelijke beslissing of een gerechtelijk bevel. Deze tenuitvoerleggingsprocedure wordt gewoonlijk door de rechter goedgekeurd alvorens te worden uitgevoerd.

De tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken vindt in Ierland doorgaans op de hieronder vermelde wijzen plaats.

Executoriaal beslag

Hierbij gaat het om beslaglegging op goederen van de executieschuldenaar. Op verzoek van de in het gelijk gestelde eiser geeft de rechter een bevel waarin de County Registrar (of de Sheriff in het geval van Dublin of Cork) wordt opgedragen beslag te leggen op goederen ter waarde van de vastgestelde schuld (inclusief eventuele gemaakte proceskosten). Deze goederen kunnen vervolgens ter vereffening van de schuld worden verkocht.

Registratie

Het bestaan van een beslissing kan worden bekendgemaakt door middel van registratie in het register van uitspraken van de High Court (Hoogrechtshof). Het register bevat alle beslissingen (dus zowel die van de District Court en de Circuit Court als die van de High Court) die op verzoek van de schuldeiser zijn geregistreerd. De naam en het adres van de schuldenaar en de gegevens van de beslissing worden in enkele dagbladen en commerciële publicaties, zoals de Stubbs Gazette, bekendgemaakt. Daarnaast leggen kredietinstellingen deze gegevens vast en een beslissing inzake niet-betaling kan voor de schuldenaar gevolgen hebben bij het verkrijgen van een lening.

Schriftelijke hypotheekverklaring

De in het gelijk gestelde schuldeiser kan een beëdigde schriftelijke verklaring afleggen, die, met goedkeuring van de rechter, kan worden geregistreerd als hypotheek op de goederen van de schuldenaar. De opbrengst van de verkoop van de goederen moet met inachtneming van de voorrang van andere hypotheekleningen worden gebruikt ter volledige betaling van de schuld; pas daarna kan het saldo van de opbrengst aan de schuldenaar worden betaald. Voorts kan een verzoek om een well charging order (beslagleggingsbevel) en een verzoek om bevel tot de verkoop van goederen worden ingediend.

Termijnbevelen / Bevelen tot inhechtenisneming

De District Court kan worden verzocht om een bevel tot betaling in termijnen ingevolge de [Enforcement of Court Orders Act 1926 to 2009](#) (wet op de tenuitvoerlegging van rechterlijke bevelen). Een rechter beslist over de te

betalen termijnbedragen en houdt daarbij rekening met de middelen van de schuldenaar. Een bevel tot inhechtenisneming (Committal Order) is slechts mogelijk tegen natuurlijke personen en niet tegen rechtspersonen, zoals bedrijven. Het nalaten van betaling van een termijnbevel kan aanleiding zijn tot een verzoek om inhechtenisneming. Dit houdt in dat een persoon in hechtenis kan worden genomen als hij over de middelen beschikt waarmee hij zijn schuld kan betalen, maar weigert dit te doen.

Loonbeslag

Een schuldeiser kan om een bevel tot loonbeslag verzoeken waarmee bedragen rechtstreeks worden ingehouden. Loonbeslag houdt in dat de betaling rechtstreeks plaatsvindt van de werkgever van de schuldenaar aan de schuldeiser.

Derdenbeslag

Als een schuldeiser er weet van heeft dat derden een schuld hebben bij de schuldenaar, kan hij bij de rechter een verzoek tot derdenbeslag indienen. In geval van derdenbeslag moeten de betrokken derden een bepaald bedrag rechtstreeks aan de schuldeiser betalen. De rechtbank beslist over de toekenning of afwijzing van dit verzoek tot derdenbeslag.

Aanwijzing van een curator

Bij deze maatregel stelt de rechter een curator aan om bijvoorbeeld de opbrengst te innen van een verkoop door de schuldenaar met het oog op de betaling van de schuld. De rechtbank beslist tot de aanwijzing van een curator.

Er moet worden beklemtoond dat de wijze waarop een beslissing ten uitvoer wordt gelegd een zaak is van de schuldeiser en diens advocaten. De [Courts Service](#) spreekt zich niet uit over een bepaalde handelwijze. De bovenstaande lijst is niet uitputtend en geeft slechts in grote lijnen aan welke procedures in het algemeen worden gevolgd.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

In het geval van een nationaal vonnis kan de toestemming van de rechtbank die het vonnis heeft uitgesproken, noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging (zie hierboven). In bepaalde gevallen, zoals bij executoriaal beslag en registratie van een vonnis hoeft geen verzoek bij de rechter te worden ingediend en kan een verzoek tot tenuitvoerlegging worden ingediend bij de griffie van de betrokken rechtbank.

Voor vonnissen die door andere gerechten in de Europese Unie zijn uitgesproken, is de High Court de bevoegde rechtbank. In het geval van periodieke betalingen van alimentatie die in andere gerechten van de Europese Unie zijn gecertificeerd als Europese executoriale titels, is de District Court de bevoegde rechtbank.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Gerechtelijke en bepaalde buitengerechtelijke beslissingen zijn executoriaal. Naast bevelen van de rechter behoren daartoe beslissingen in gewone burgerrechtelijke zaken van een Registrar in de High Court dan wel de County Registrar in de Circuit Court.

Vaak is de goedkeuring van de rechter die de beslissing heeft gegeven nodig om de beslissing ten uitvoer te kunnen leggen. In bepaalde gevallen, zoals bij executoriaal beslag, registratie en schriftelijke hypotheekverklaring, hoeft geen verzoek bij de rechter te worden ingediend en kan de goedkeuring door de griffie van de betrokken rechtbank worden verleend.

Voor beslissingen van buitenlandse gerechten die volgens de EU-regels ten uitvoer moeten worden gelegd, is de High Court bevoegd (of de District Court in het geval van periodieke betalingen van alimentatie die zijn gecertificeerd als Europese executoriale titels). De toepassing van Verordening (EG) nr. 44/2001 [vervangen

door Verordening (EU) nr. 1215/2012, die van toepassing is op gerechtelijke schikkingen die zijn goedgekeurd of getroffen op of na 10 januari 2015] behoort tot de bevoegdheid van de Master of the High Court en een verzoek om een verklaring dat een beslissing in Ierland ten uitvoer kan worden gelegd, kan ter openbare zitting worden ingediend. Vervolgens kan om een bevel tot tenuitvoerlegging daarvan worden verzocht.

Een beslissing die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 805/2004 is gewaarmerkt als Europese executoriale titel, wordt beschouwd als en heeft dezelfde geldigheid als een beslissing van de High Court en wordt dienovereenkomstig ten uitvoer gelegd. De rechtbank die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging van een periodieke betaling van alimentatie die is gecertificeerd als Europese executoriale titel, is de District Court. De nationale wetgeving die op deze procedure van toepassing is, kan worden gevonden in S.I. 274 van 2011.

In het geval van een beslissing betreffende een niet-betwiste schuldvordering die in een andere EU-staat ten uitvoer moet worden gelegd, is de rechter die de beslissing heeft gegeven bevoegd voor verzoeken betreffende de tenuitvoerlegging overeenkomstig Verordening (EG) nr. 805/2004 inzake Europese executoriale titels.

Het verzoek om de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt meestal bij de rechter (of de griffie van de rechtbank) ingediend door een advocaat, ofschoon een schuldeiser niet door een advocaat hoeft te worden vertegenwoordigd. Alle verzoeken moeten echter persoonlijk worden ingediend; verzoeken kunnen niet per post worden toegezonden. Bepaalde verzoeken bij griffies, zoals verzoeken om executoriaal beslag, registratie en certificering van een vonnis voor een beëdigde schriftelijke hypotheekverklaring op de goederen van de schuldenaar, kunnen wel per post worden ingediend. Informatie over de praktische aspecten en de procedure is verkrijgbaar bij de Judgments Section van de High Court (HighCourtCentralOffice@Courts.ie).

De kosten (leges) die door de Court Service in rekening worden gebracht zijn gering; de momenteel geldende tarieven zijn te vinden onder [Fees Orders](#) op de website van de [Courts Service](#). Honoraria van advocaten worden vastgesteld in onderling overleg tussen schuldeisers en hun advocaten. De rechter kan een partij veroordelen tot betaling van (een deel) van de kosten van de tenuitvoerleggingsprocedure.

3.2 De grondvoorwaarden

In artikel 15 van de [Enforcement of Court Orders Act 1926](#) (zoals vervangen door artikel 5, lid 1, van de [Courts \(nr. 2\) Act 1986](#)) wordt bepaald dat de schuldeiser in geval van een op grond van een beslissing of uitspraak invorderbare schuld bij de District Court een verzoek kan indienen tot oproeping van de schuldenaar waarbij de laatstbedoelde wordt gelast ter terechtzitting te verschijnen in verband met nader onderzoek betreffende zijn/haar middelen door een rechter van de District Court. Een verzoek om een executoriale titel dient te worden gedaan binnen zes jaar vanaf de datum van de beslissing of uitspraak. De schuldeiser dient bewijzen betreffende de oorspronkelijke schuld over te leggen en de schuldenaar dient een inkomensverklaring in te vullen. Op grond van artikel 16 van de Act 1926, zoals gewijzigd bij artikel 9 van de Act 1986, mag bewijs worden overgelegd en is een kruisverhoor van de schuldenaar en de schuldeiser mogelijk. Een executoriale titel kan gedurende een periode van twaalf jaar vanaf de datum van de desbetreffende beslissing of uitspraak van kracht blijven.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

Alle soorten activa en goederen, met uitzondering van bederfelijke goederen of goederen die de schuldenaar in consignatie heeft (sale or return).

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

Niet-naleving van een gerechtelijk bevel kan ertoe leiden dat de in gebreke zijnde partij sancties worden opgelegd wegens contempt of court (minachting van het gerecht). De rechter kan tot de beëindiging van de contempt boetes of gevangenisstraffen opleggen. Er is geen beperking aan de tijdsduur gedurende welke iemand in gevangenschap kan worden gehouden. Dit geldt ook voor derden die de voorwaarden van een gerechtelijk bevel niet nakomen.

Er moet worden beklemtoond dat ingevolge artikel 20 van de [Enforcement of Court Orders Act 1926](#) de gevangenschap van een schuldenaar wegens niet-nakoming van een termijnvordering niet leidt tot de vereffening of kwijtschelding van de schuld of een deel daarvan en de schuldeiser evenmin andere middelen om

de schulden te innen ontnemt.

Banken en andere financiële instellingen hebben dezelfde verplichtingen als andere partijen met betrekking tot de naleving van gerechtelijke bevelen. In omstandigheden die niet expliciet in een gerechtelijk bevel zijn geregeld, moet rekening worden gehouden met de relevante wetgeving en voorschriften inzake persoonsgegevens in het bezit van een dergelijke instelling (bijvoorbeeld de [Data Protection Act 1988](#)).

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

In bepaalde bevelen wordt vermeld gedurende welke periode de betrokken partij moet voldoen aan de voorwaarden van het bevel, al hoeft dit niet altijd het geval te zijn. Een beslissing is geldig gedurende een periode van twaalf jaar, hoewel voor sommige tenuitvoerleggingsmaatregelen een tijdsbeperking geldt die in de Court Rules of in de wetgeving is vastgelegd. Een voorbeeld is een tenuitvoerleggingsbevel van de High Court dat gedurende één jaar na uitvaardiging geldig is. Na deze periode is een nieuw tenuitvoerleggingsbevel vereist.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

Een beroep heeft meestal niet betrekking op de tenuitvoerleggingsmaatregel zelf zoals deze door de griffie van de rechtbank is goedgekeurd maar op de beslissing of het bevel waarop deze maatregel is gebaseerd. Een betrokken partij kan beroep instellen bij de beroepsrechter om de beslissing of het bevel te laten intrekken. De onderscheiden beroepstermijnen zijn de volgende:

- District Court/Circuit Court: 14 dagen na de beslissing of het bevel;
- Circuit Court/High Court: 10 dagen na het bevel;
- Master's Court/High Court: 6 dagen vanaf de datum van afronding van het bevel, of als het bevel ex parte is gegeven, vanaf de kennisgeving van het bevel, of in geval van afwijzing, vanaf de datum van deze afwijzing (één maand vanaf het betekenen van het bevel in het geval van tenuitvoerlegging van een buitenlandse beslissing, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 44/2001).
- High Court/Hof van beroep: ofwel 10 dagen ofwel 28 dagen vanaf de datum van afronding van het bevel, naar gelang van de aard van de zaak;
- High Court of Hof van beroep/Supreme Court: 28 dagen vanaf de datum van afronding van het bevel.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

Een vonnis is 12 jaar geldig en na het verstrijken van deze 12 jaar vanaf de datum waarop het uitvoerbaar is geworden, kan op grond van het vonnis geen rechtsvordering meer worden ingesteld. Bovendien geldt voor sommige tenuitvoerleggingsmaatregelen een tijdsbeperking die in de Court Rules of in de wetgeving is vastgelegd. Een voorbeeld is een tenuitvoerleggingsbevel van de High Court, dat gedurende één jaar na uitvaardiging geldig is. Na deze periode is een nieuw tenuitvoerleggingsbevel vereist. Een ander voorbeeld is dat er toestemming van de rechtbank is vereist voor een tenuitvoerleggingsbevel van de High Court als er een periode van meer dan zes jaar is verstreken sinds het betrokken gerechtelijk bevel is gegeven.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

Laatste update: 29/07/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke

bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.